

Δε μύρισα τα νύχια μου

Στην αρχαιότητα, κατά την διάρκεια των Ολυμπιακών Αγώνων, υπήρχε η συνήθεια να παίζονται στοιχήματα, όπως και τώρα δηλαδή.

Έτσι, λίγο προτού μπουν οι αθλητές στον στίβο, πολλοί θεατές έξω απ' το στάδιο, έβαζαν στοιχήματα για τους αθλητές που πίστευαν ότι θα νικήσουν.

Πολλοί απ' αυτούς που στοιχημάτιζαν, αναζητώντας μεγαλύτερη «σιγουριά», πήγαιναν σε διάφορα μαντεία και ζητούσαν να μάθουν τον νικητή για το αγώνισμα που τους ενδιέφερε.

Οι ιέρειες των μαντείων, βουτούσαν τότε τα δάκτυλα των χεριών τους σ' ένα υγρό, καμωμένο από δαφνέλαιο και ύστερα αφού τα έφερναν κοντά στη μύτη τους και μύριζαν τα νύχια τους, έπεφταν σ' ένα είδος καταληψίας.

Στην συνέχεια προφήτευαν κι έλεγαν το όνομα του νικητή.

Από το περίεργο αυτό γεγονός, έμεινε ως τα χρόνια μας η φράση: «Δε μύρισα τα νύχια μου», που την λέμε συνήθως, όταν μας ρωτούν κάτι, ή για κάποιο γνωστό συμβάν, το οποίο όμως εμείς αγνοούμε.